

Mitä arvelette Kristuksesta?

William Marrion Branham

MITÄ ARVELETTE KRISTUKSESTA?

“Ja fariseusten ollessa koolla Jeesus kysyi heiltä sanoen: ‘Mitä arvelette Kristuksesta? Kenen poika hän on?’ He sanoivat hänelle: ‘Daavidin’”.

- Matteus 22:41-42.

* * *

Tästä Kirjoitusten osasta ottakaamme tekstiksemme kolme pientä sanaa “Mitä arvelette Kristuksesta?” Nuo kolme sanaa ovat tärkeitä, sillä ne ovat Jumalan sanoja. Jokainen Jumalan sana on kallisarvoinen, koska se ilmaisee Jumala ajatuksen. Alussa Jumala ilmaisi ajatuksensa, ja kun Hän teki sen, siitä tuli allekirjoitettu asiakirja. Me luemme: “Totisesti, mitä minä olen ajatellut, se tapahtuu, mitä minä olen päättänyt, se toteutuu” (Jesaja 14:24). Kukaan mies ei ole sanaansa parempi.

Raamattu on Jumalan Sana, jonka merkitsivät muistiin pyhät miehet, joiden Jumala salli tulla tilaan, missä he saattoivat nähdä, mitä Jumala puhui alussa. Sillä aivan alussa Jumala tiesi kaiken, mitä ikinä tulisi olemaan. Siitä te näette Sanan äärettömän suuren arvon ja siihen mukautumisemme tärkeyden.

Jonkin aikaa sitten kuulin eräästä pikkupojasta, joka kolutessaan ullakkoa löysi pienen postimerkin. Se oli tuskin neliötuumaa suurempi. Huomatessaan, että tuo postimerkki oli vanha, hän vei sen postimerkkien keräilijälle, joka maksoi siitä dollarin. Tuo keräilijä vuorostaan myi sen viidelläkymmenellä dollarilla. Se vaihtoi jatkuvasti omistajaa, kunnes sen arvo määriteltiin useiksi tuhansiksi dollareiksi. Tuo pieni paperinpala ei ollut niin arvokas. Se, mitä tuolle paperille oli painettu, teki sen arvokkaaksi.

Näin on pienen tekstimme suhteen. Se on elävän Jumalan Sanaa, joka on painettu paperille, tehden sen arvokkaaksi. Kun meidän Herramme sanoi: “Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa” (Matteus 24:35), osoittaa se, kuinka pettämätön Jumalan Sana on, riippumatta siitä, kuinka vähäinen se on.

Monesti me ajattelemme, että jokin vähäinen asia ei ole huomioimisen arvoinen. Mutta Jeesus sanoi: “Eikö viittä varpusta myydä kahteen ropoon (yhdeällä sentillä), eikä Jumala ole yhtäkään niistä unhottanut? Ovatpa teidän päännne hiuksetkin kaikki luetut.” (Luukas 12:6-7) Jumala huomaa pienet asiat. Usein me arvioimme olosuhteita ympärillämme ja sanomme, ettemme voi tehdä mitään niiden suhteen. Mutta

vain pieni ystävällinen sana jollekin, kutsu, pieni todistus, ystävällinen hymy tai tervehdys ohikulkijalle voivat merkitä enemmän kuin ajattelettekaan.

Edesmennyt kuningas Yrjö vieraili Brittiläisessä Kolumbiassa käydessään Kanadassa joitakin vuosia sitten. Kaikki opettajat päästivät lapsensa koulusta, jotta he voisivat mennä katsomaan kuningasta. Heillä kaikilla oli liput osoittamassa heidän isänmaallisia tunteitaan häntä kohtaan. Pienten lasten piti heiluttaa lippujaan hänen ylhäisyytensä, kuninkaan, kulkiessa ohitse.

Kun kuningas oli mennyt, eräs opettaja huomasi pienen tytön seisovan kadun kulmassa pää painettuna puhelinpylvästä vasten, itkemässä sydäntä särkevästi. Opettaja meni lohduttamaan häntä ja kysyi: "Mikä on hätänä, Kultaseni? Etkö voinut heiluttaa lippuasi?"

Hän sanoi: "Kyllä, opettaja, minä heilutin lippuani."

"Hyvänen aika", hän sanoi, "etkö nähnyt kuningasta?"

"Kyllä, opettaja, näin kuninkaan", pikkutyttö vastasi.

"Mutta miksi sinä sitten itket, Kultaseni?"

Hän vastasi: "Minä heilutin lippuani. Minä näin kuninkaan. Mutta olin niin pieni, että kuningas ei nähnyt minua."

Näin ei ole Kristuksen suhteen. Riippumatta siitä, kuinka pieni olet tai kuinka mitättömäksi saatat itsesi tuntea, Hän näkee jokaisen liikkeesä.

Tämä pieni kirjoitus "Mitä arvelette Kristuksesta?" vaatii meidän osaltamme ratkaisua. Tuo ratkaisu määrää monia asioita. Se voi merkitä ruumiillista parantumistasi. Käsityksesi Kristuksesta voi määrätä, nousetko pois tuosta rullatuolista vai et, tai nousetko ylös kärsimysten vuoteesta vai et. Se voi merkitä eroa kuoleman ja elämän välillä monelle teistä. Ja syntinen ystävä, se määrää iankaikkisen määränpääsi. Mitä sinä ajattelet Kristuksesta?

No niin, riippumatta siitä, kuinka paljon yritän painottaa tätä, sillä ei kuitenkaan ole mitään vaikutusta sinuun, ellet ota vastaan ja omaksu sitä itsellesi. Mikään organisaatio tai kirkkokunta tai isä tai äiti ei voi tehdä sitä sinun puolestasi. Sinun täytyy omistaa se omalla henkilökohtaisella uskollasi.

Millaiset ovat ajatuksesi Kristuksesta? Mitä ajattelet Hänen olevan? Pidätkö Häntä hyvänä ihmisenä, joka kuoli tuhatyhdeksänsataa vuotta sitten? Ajatteletko Hänen olevan vain toinen Muhammed tai Buddha tai joku suuri filosofi, opettaja, profeetta tai runoilija? Vai uskotko, että Hän on erehtymätön elävän Jumalan Poika, joka nousi kuolleista ja on täällä läsnä täyttääkseen sydämesi kaipaukset?

Missä tahansa Jumalan Sana on kirjoitettuna, se tuo meille Hänen sanomansa. Muistakaa: "...ettei ainoakaan niistä teitä koskevista lupauksista, jotka Herra, teidän Jumalanne, on antanut, ole jäänyt täyttymättä." (Joosua 23:14). Se on syntien anteeksiantamus. Se on parantuminen sairauksista. Se on lääke uupumukseen. Oi, se pitää sisällään kaiken, mitä tarvitsemme tällä matkalla ja kaiken sen, mitä tarvitsemme suuressa tuonpuoleisessa tämän jälkeen.

No niin, armahdus ei ole armahdus, ellei sitä oteta vastaan. Luin kerran artikkelin tapahtumasta, joka sattui monia vuosia sitten eräässä vieraassa maassa. Syyllinen mies oli tuomittu kuolemaan ampumalla. Joku myötätuntoinen henkilö suostutteli hallitsijan armahtamaan tuomitun miehen, siten säästäen hänen elämänsä ja antaen hänelle uuden mahdollisuuden olla hyödyllinen kansalainen. Kun tuomitulle ojennettiin armahdus, hallitsijan allekirjoittamana, hän kieltäytyi vastaanottamasta sitä. Se olisi merkinnyt hänelle armahdusta, jos hän olisi halunnut vastaanottaa sen, mutta hän ei uskonut sitä. Koska hän ei ottanut armahdusta vastaan, hänen täytyi suorittaa rangaistus, ja hänet ammuttiin seuraavana aamuna.

Armahdus meni takaisin hallitsijalle. Hän oli armahtanut syyllisen miehen, mutta kuitenkin tuo mies kuoli syntinsä tähden. Tapaus vietiin maan tuomioistuimeen, missä julistettiin, että armahdus ei ole armahdus, ellei sitä oteta vastaan. Pelastus Jeesuksessa Kristuksessa ei ole pelastus, ellei sitä oteta vastaan. Oi, jospa maailma vain katsoisi Jumalan suuriin lupauksiin ja uskoisi niihin. "Ei ole jäänyt täyttämättä ainoakaan kaikista lupauksista, jotka Herra on antanut..." (1. Kun. 8:56). Ne ovat Jumalan armahdus ihmiskunnalle.

"Mitä ajattelette Kristuksesta?" Tämä ikivanha kysymys on noussut ihmisten mieliin kautta vuosisatojen. Tänään, jopa joidenkin protestanttisten kirkkojen keskuudessa, uskotaan ja opetetaan, ettei Hän ollut neitseestä syntynyt Jumalan Poika, vaan ainoastaan profeetta. Tällainen vie kokonaan perustan kristillisyydeltä. Hän oli joko Jumalan Poika, neitseestä syntynyt, tai sitten Hänen verensä ei ollut enempää kuin sinun veresi tai minun vereni. Sukupuolisella kanssakäymisellä ei ollut mitään tekemistä sen kanssa. Kaikkivaltias Jumala varjosi neitsyt Marian ja hän synnytti Pojan, Kristuksen Jeesuksen, Pyhän Hengen voiman kautta, joka muodosti verisolun tuon tytön kohtuun, joka ei ollut yhtynyt yhteenkään mieheen (Matteus 1:18). Minun uskoni lepää yksinomaan tuossa pyhässä, väärentämättömässä veressä, eikä missään muussa, syntieni anteeksiantamuksesi, sillä: "Ei ole pelastusta yhdessäkään toisessa" (Apt. 4:12). Minä todella uskon, että se oli Jumalan veri.

Kutsukaamme nyt joitakin todistajia ja katsokaamme, mitä jotkut edesmenneistä sanoisivat Jeesuksesta. Mitäpä jos kutsuisimme Hänen kavaltajansa Juudas Iskariotin. Jo pelkkä nimi Juudas saa meidät vapisemaan. Mutta sana Juudas ei sinänsä ole paha nimi. Moni pieni juutalaispoika saattoi olla nimeltään Juudas tuohon aikaan. Tuo nimi tuli Juudan sukukunnasta. Se, mitä Juudas teki, saa ihmiset karttamaan tuota nimeä. Mikä tekee Jeesuksen nimen niin pyhäksi? On ollut monia Jeesus nimisiä pikkupoikia. Mutta se, mitä Jeesus teki, ja mitä Hän on, se tekee Hänen nimensä niin kunnioitetuksi, että tuossa siunatussa, pyhässä nimessä, jokaisen polven pitää notkistua (Fil. 2:10). Sillä ei ole niinkään merkitystä, mikä sinun nimesi on, vaan sillä, mitä teet nimesi kanssa.

Olettakaamme, että voisimme mennä alas kadotettujen ja tuomittujen valtakuntaan, olettakaamme, että me voisimme mennä tuohon ikävään paikkaan, jota kutsutaan helvetiksi, ja voisimme kutsua Juudas Iskariotin pettävän hengen luoksemme nyt. Me kysyisimme häneltä: ”Juudas mitä arvelet Kristuksesta? Kenen poika Hän on?”

Voin kuvitella kuulevamme kolmenkymmenen hopearahan helisevän, kun hän heittäisi ne lattialle ja huutaisi jälleen: ”Olen kavaltanut viattoman veren.”

Mitä jos me voisimme mennä kadotettujen hehkuvaan valtakuntaan ja kutsua sen roomalaisen sotilaan, joka otti keihään ja iski sen Hänen pyhään ruumiiseensa? Me sanoisimme: ”Mitä sinä ajattelet Kristuksesta? Kenen poika Hän on?”

Kuulen hänen sanovan: ”Totisesti, Hän on Jumalan Poika.”

Olettakaamme, että voisimme löytää Pilatuksen, tuon kuuluisan roomalaisen maaherran. Te muistatte Pontius Pilatuksen, jonka eteen Kristus tuotiin varhain tuona historiallisena aamuna. Tarkatkaamme häntä hetken. Siellä hän istui tuomioistuimella, ehkä hieman ärtyneenä jouduttuaan nousemaan aikaisin aamulla päättämään Jeesuksesta Kristuksesta, Galilealaisesta. Veljeni, sisareni, Kristus on asetettu myös sinun eteesi ja sinun täytyy tehdä päätöksesi Hänen suhteensa. Mitä sinä ajattelet Hänestä? Tekosi puhuvat paljon kovempaa kuin sanasi.

Siellä Pilatuksen edessä seisoivat Taivaan Kuningas, orjantappurakruunu päässään ja kädet taakse sidottuina. Pilatus katsoi Häntä tarkkaan kysyessään: ”Etkö kuule, kuinka paljon he todistavat sinua vastaan?” (Matteus 27:13). Kun Jeesus ei vastannut sanaakaan, voin kuvitella Pilatuksen sanovan: ”No niin, Hän on peloissaan, koska Hän seisoo minun, Rooman maaherran, edessä.”

Yhtäkkiä siellä tuli hevonen laukaten täyttä vauhtia. Sotilas, paperinpala kädessään, hyppäsi satulasta. Koska hänet tunnistettiin palatsin vartijaksi, päästettiin hänet puutarhaan. Voin nähdä hänet, kun hän nopeasti käveli Pilatuksen eteen, kumartui maahan ja sanoi: "Teidän majesteettinne, herra, minulla on kirje vaimoltanne. Hän sanoi, että teidän on erittäin tärkeää saada tämä heti. Siksi tulin tällä tavalla."

Voin nähdä Pilatuksen avaavan kirjeen. Katselen hänen silmiään, kun hän lukee. Ne alkavat tuijottaa kylmästi. Hän katsoo Jeesusta, sitten taas kirjettään. Hänen otsansa rypistyy, hänen kasvonsa kalpenevat, hänen huulensa kadottavat värinsä. Mikä voi olla niin tärkeää hänen pakanallisen vaimonsa lähettämässä kirjeessä? Katsokaamme hänen olkapäänsä ylitse ja lukekaamme, mitä siinä sanotaan. Rakas mieheni: "Älä puutu siihen vanhurskaaseen mieheen, sillä minä olen tänä yönä unessa paljon kärsinyt hänen tähtensä" (Matteus 27:19).

Pilatus olisi voinut vapauttaa Hänet. Hän olisi voinut syleillä Häntä ja sanoa: "Jeesus Kristus, minä kumarrun edessäsi. Minä tunnustan Sinut elävän Jumalan Pojaksi ja tahdon vastaanottaa Sinut Pelastajakseni." Mutta sen sijaan hän yritti tehdä itsensä syyttömäksi, kuten monet syntiset tämän päivän maailmassa tekevät. Hän otti vähän vettä ja yritti pestä kätensä vastuusta Hänen suhteensa. Ehkä hän sanoi: "En vain vastaanota Häntä, mutta en myöskään halua hyljätä Häntä."

Puhdistiko se hänen kätensä? Ei, eikä se myöskään puhdisti sinun käsiäsi. Eikä myöskään sinun nimesi jonkin seurakunnan kirjoissa, eikä mikään muukaan koskaan tule pesemään Jeesuksen Kristuksen verta sellaisen miehen tai naisen käsistä, joka on kuullut evankeliumin ja hyljännyt sen. Kristus seisoo sinun edessäsi. Sinun on valittava. Jumala pakottaa sinut valitsemaan. Sinä joko otat Hänet vastaan tai kiellät Hänet. Hän on sinun käsissäsi. Tee ratkaisusi.

Pilatus, historian mukaan, syrjäytettiin myöhemmin ja ajettiin maanpakoon. Perimätieto kertoo meille, että hän menetti järkensä ja saattoi seisoa tuntikausia hieroen käsiään yhteen ikään kuin pesten niitä puhtaaksi Jumalan Pojan verestä. Lopulta hän teki itsemurhan hukuttautumalla vesialtaaseen.

Mutta olettakaamme nyt, että voisimme kutsua Pilatuksen eteemme ja sanoa hänelle: "Pilatus, olet kuollut lähes kaksi tuhatta vuotta sitten. Tahdon kysyä sinulta kysymyksen, johon voit vastata meille tänään. Mitä sinä ajattelet Kristuksesta? Mikä on sinun mielipiteesi Hänestä?"

Epäilemättä kuulisimme hänen hyödyttömän, vanhan huutonsa, joka on kaikunut kautta vuosisatojen: "Olen viaton tämän hurskaan miehen vereen! Tietäkää se!"

Olemme kuulleet useiden sellaisten sanat, jotka hylkäsivät Hänet, niiden, jotka voitaisiin luokitella Hänen vihollisikseen. Katsokaamme nyt, mitä jotkut Hänen ystävästään sanoisivat.

Olettakaamme, että voisimme kutsua eteemme kolme heprealaista nuorukaista. "Oi, te Jumalan rakkaat ystävät, mitä arvellette Kristuksesta? Te elitte monta sataa vuotta aikaisemmin ennen kuin Hän tuli julkituoduksi lihassa."

Aivan kuin kuulin Sadraakin sanovan: "Tahdon puhua meidän kolmen puolesta. Me emme ole erimielisiä. Me olemme yhtä toivossa, rakkaudessa ja opissa. Oli synkkä aamu, kun meidät heitettiin tuliseen pätsiin, joka oli kuumennettu seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin koskaan aikaisemmin. Mutta siellä tulen keskellä me emme tunteeneet minkään palavan. Yksikään hius ei edes kärventynyt. Itse asiassa meidän oli hyvin mukava olla siellä, sillä meidän keskellämme oli itse Jumalan Poika. Näin me ajattelemme Hänestä."

"Hesekiel, sinä olet Jumalan profeetta. Mitä sinä arvelet Kristuksesta? Kenen Poika Hän on?"

"Eräänä päivänä", sanoi Hesekiel, "kun Herran Henki oli päälläni, minä katsoin ylös taivaisiin. Näin Hänen tulevan. Pilvet olivat kuin pöly Hänen jalkojensa alla. Näin pyörän pyörän keskellä liikkuvan keskellä taivasta. Hän on Se, joka vihmoo puhdasta vettä teidän päällemme ja te tulette puhtaiksi. Hän on Se, joka laittaa teihin uuden sydämen ja uuden hengen sisimpäännne."

"Daniel, tahdotko sinä todistaa?"

"Aivan varmasti tahdon", hän vastaa. "Jumala ilmaisi minulle syvät salaisuudet näkyjen kautta. Yhdessä näistä näyistä näin ikään kuin Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvissä. Hänelle annettiin valta ja kunnia ja valtakunta, että kaikki ihmiset, kansat ja kieliryhmät palvelisivat Häntä. Hänen valtansa on ikuinen valta, joka ei lakkaa, ja Hänen valtakuntansa ei koskaan häviä. Siunattu olkoon Jumalan nimi aina ja iankaikkisesti; sillä viisaus ja voima ovat Hänen."

Kysykäämme Pietarilta. Hän oli Jeesuksen kanssa suurimman osan Hänen maallisen palvelustehtävänsä ajasta. Hän näki ihmeet, joita Jeesus teki. Hän näki elämän, jota Hän eli. Ja jos Pietari voisi vastata kysymykseemme tänään, epäilemättä hän vahvistaisi aikaisemman vakaumuksensa: "Jeesus on Kristus, elävän Jumalan Poika."

Kysykäämme nyt Jeesuksen äidiltä. Jos jonkun pitäisi tietää, kenen poika Hän oli, niin Hänen äitinsä pitäisi se tietää. "Maria, tahdotko todistaa meille, kenen poika Jeesus on?"

“Varmasti tahdon”, hän kunnioittavasti vastaa.

“Maria, sinä olet Hänen äitinsä. Hän oli yhdeksän ensimmäistä kuukauttaan sydämesi alla. Mitä arvelet Kristuksesta? Kenen Poika Hän on?”

“En yhtynyt yhteenkään mieheen”, hän vahvistaa, “mutta eräänä päivänä Jumala lähetti suuren enkeli Gabrielin luokseni. Hän sanoi: ‘Sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun tulee antaa Hänelle nimi Jeesus. Hän on oleva suuri, ja Hänet pitää kutsuttaman Korkeimman Pojaksi: Pyhä Henki tulee sinun päällesi, ja Korkeimman voima varjoaa sinut; sen tähden myös se Pyhä, mikä sinusta syntyy, pitää kutsuttaman Jumalan Pojaksi.’”

Lopullinen sana, jonka pitäisi ratkaista tämä kysymys kaikkien ihmisten ja kaikkien kansojen edessä, itse asiassa sekä taivaassa että maan päällä, on Jumalan vastaus. Katsokaamme, mitä Hän sanoo Jeesuksesta. Eräänä päivänä Kirkastusvuorella tuli suuri pilvi taivaasta ja varjosi Jeesuksen ja Hänen kolme opetuslastansa. Jeesuksen kasvot loistivat kuin aurinko ja Hänen vaatteensa olivat valkoiset kuin valo. Jumala puhui pilvestä ja sanoi: “Tämä on Minun rakas Poikani, johon Minä olen mielistynyt; kuulkaa Häntä” (Matteus 17:5). Se on Jumalan oma Sana. Sen tulisi ratkaista tämä kysymys nyt ja iankaikkisesti.

Mutta ottakaamme vielä muutaman omana aikanamme ja omina päivinäamme eläneen ihmisen todistus, ja kysykäämme muutamilta muilta.

Kutsukaamme eräs runoilija vastaamaan kysymykseemme. Eddie Perronet ja hänen kirjoituksensa hylättiin, mutta hän rakasti Herraa. Hän ei turvautunut lihan käsivarteen, vaan hän meni Jumalan luo, joka vastaa rukouksiin. Istuessaan yksin eräänä päivänä, Pyhän Hengen innoituksen vallassa, Eddie Perronet otti kynänsä ja kirjoitti kruunajaislaulun: “Tervehtikää kaikki Jeesus-nimen voimaa! Langetkoon enkelit maahan; Tuokaa kuninkaallinen kruunu, Ja kruunatkaa Hänet kaikkien Herraksi.”

Sitten on William Cowper, joka antoi todistuksensa Kristuksesta kuolemattoman laulun sanoissa: “On lähde täytettynä verellä, joka vuosi Immanuelin suonista; Ja syntiset, jotka sukeltavat siihen virtaan, Kadottavat kaikki syyllisyyden tahransa. Silloin jalommin, suloisemmin sanoin, minä laulan Sinun pelastavasta voimastasi, Kun tämä vaivainen sammaltava, änkyttävä kieleni Makaa hiljaisena haudassa.”

Sokeaa Fanny Crosbyä arvosteltiin ja pilkattiin elämänsä aikana, koska hän ei halunnut kirjoittaa maallisia lauluja. Kutsukaamme hänet ja kuulkaamme, mitä Kristus merkitsee hänelle. “Fanny Crosby, mitä sinä arvelet Kristuksesta? Mitä Hän sinulle merkitsee?”

Luulen kuulevani nämä hänen sanansa: “Älä kulje ohitseni, oi lempeä Pelastajani, Kuule nöyrä huutoni; Toisia kun kutsut, Älä kulje ohitseni. Sinä kaiken lohdutukseni Henki, olet mulle enemmän kuin elämä, Kuka muu minulla olisi maan päällä kuin Sinä? Kuka muu Taivaassa kuin Sinä?”

Wilbur Chapman ilmaisi ajatuksensa Kristuksesta sanoissa: “Eläessään Hän rakasti minua; Kuollessaan Hän pelasti minut: Haudattuna Hän kantoi syntini pois; Ylösnoustessaan Hän antoi iankaikkisen vanhurskauden; Eräänä päivänä Hän tulee – oi, mikä ihana päivä!”

William Branham, mitä sinä ajattelet Kristuksesta? Mitä mieltä olet Hänestä? Oi, jos minulla olisi kymmenen miljoonaa kieltä, joilla puhua, en voisi koskaan ilmaista ajatuksiani Hänestä. Olen tullut syntisestä perheestä. Eräänä päivänä, maatessani kuolevana vuoteellani, lääkärit katsoivat minuun ja sanoivat, että minulla oli kolme minuuttia elinaikaa. Äkkiä joku kulki ohitseni. Se oli siunattu Jumalan Poika, Joka pelasti minut synnistä ja paransi minut ja sokaistut silmäni, ja lähetti minut julistamaan evankeliumia. Oi, kuinka rakastankaan Häntä; kuinka palvonkaan Häntä. En pysty ilmaisemaan sitä, mitä ajattelen Hänestä.

MITÄ ARVELETTE KRISTUKSESTA?

(What Think Ye Of Christ?)

(Mitä arvelette Kristuksesta? on ote Julius Stadscklevin kirjasta “Profeetta julistaa Sanomaansa”)

FINNISH

©2007 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Tekijänoikeustiedote

Kaikki oikeudet pidätetään. Tätä kirjaa voidaan tulostaa kotitulostimella henkilökohtaiseen käyttöön tai jaettavaksi ilmaiseksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumin levittämiseksi. Tätä kirjaa ei saa myydä, monistaa suuressa mittakaavassa, laittaa verkkosivuille, tallentaa hakujärjestelmään, kääntää muille kielille, tai käyttää rahan keräämiseen ilman nimenomaista Voice Of God Recordingsin kirjallista lupaa®.

Saadaksesi lisätietoja tai muita saatavilla olevaa materiaalia, ota yhteyttä:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org